

Af det udviklede vil det ses, at Systemet er meget uensartet, og at det paa Baggrund af den nuværende Udvikling er behæftet med iøjnefaldende Mangler, hvad der til fulde bekræftes ved de gennem Aarene indvundne Erfaringer og bestyrkes ved den enslydende Kritik, der med en Aarrækkes Mellemrum er kommen til Orde i de to ovenfor nævnte Kommissioners Betænkninger. Synsmændene paa de forskellige Steder afslutter ordentligvis selv hver enkelt Forretning, og under Mangelen paa Centralisation finder ensartede Spørgsmaal altfor ofte forskelligartet Besvarelse. Politimyndighedernes Kontrol vanskeliggøres ikke alene derved, at den netop i de mest betydningsfulde Tilfælde skal udøves overfor rent tekniske Spørgsmaal, som disse Myndigheder savner fornøden Sagkundskab til at bedømme, men tillige fordi der i Forvejen stilles saa mange andre, indbyrdes højst forskelligartede administrative Krav til Politiet. Fremdeles bliver det stadig vanskeligere at finde tilstrækkelig kyndige Folk, der er villige til paa de Betingelser, Staten byder, at overtage det ofte meget brydsomme Hverv som Synsmand, et Hverv, hvis Omfang vil kunne belyses alene ved den for Tiden gældende Dampskibstilsyns-Bekendtgørelse af 1. August 1912, der tæller 235 Paragraffer af det mest uensartede tekniske Indhold. Hertil kommer den stadig hastigere fremskridende Udvikling paa alle skibstekniske Omraader, der uafslædig nødvendiggør Ændringer og Tilføjelser til Reglerne og stiller større og større Krav til de enkelte Synsmænd — Krav, som ikke i Længden kan ventes honorerede i Bestillinger, der af Lovgivningen selv ses udelukkende under Synspunktet „Bierhverv“ — en Udvikling, som i stigende Grad gør det til en Nødvendighed, at det offentlige omsider opretter et ubetinget sagkyndigt og fast organiseret Skibstilsyn, der er i Stand til paa eget Initiativ at gribe ind, naar Hensynet til offentlige Interesser kræver Indskriden.

Ved Londoner Konventionen af 20. Januar 1914 angaaende Forholdsregler til Sikring af Menneskeliv paa Søen er Spørgsmaalet om effektiv, offentlig Kontrol med Skibes Sødygtighed tilmeldt ind i en ny Fase, og Kravet om en gennemgribende Omordning af det hidtidige Tilsynssystem og en samtidig Kodifikation af de spredte Lovregler for hele dette Omraade er blevet end mere tvingende.

Natten mellem den 14. og 15. April 1912 løb den store nybyggede engelske Oceandamper „Titanic“ paa et Isfjeld i Atlanterhavet og sank i Løbet af kort Tid, hvorved en Mængde Mennesker omkom. Denne Ulykke gav Stødet til Sammenkaldelsen af den fornævnte internationale Konference i London, i hvilken Danmark og de fleste andre søfarende Nationer deltog. Konferencen begyndte den 12. November 1913 og afsluttedes den 20. Januar 1914 med Undertegnelse af Konventionen, der omhandler følgende Emner: „Sikkerheds-Foranstaltninger vedrørende Navigationen“; „Skibskonstruktion“; „Radiotelegrafi“; „Redningsmidler og Foranstaltninger mod Brand“ (herunder Bemandingsregler); „Sikkerheds-Certifikater“.

Mellem Konventionens forskelligartede Bestemmelser er det naturligt at sondre saaledes, at de Forskrifter, der tager Sigte paa Emner, der hos os omhandles i Tilsynslovene og Lastelinie-loven, sammenarbejdes med disse til en ny Lov om Tilsyn med Skibe, medens Konventionens øvrige Bestemmelser, saavidt fornødent, gøres til Genstand for en særlig Lov om Forholdsregler til Skibsfartens Betryggelse.

Blandt Hovedpunkterne i det i Henhold hertil udarbejdede Forslag til Lov om Tilsyn med Skibe skal fremhæves følgende:

Forslaget omfatter alle danske Skibe, dog at Administrationen staar frit overfor ikke-registreringspligtige Skibe (d. v. s. Skibe under 20 Tons Brutto). Egentlige Krigsskibe og lignende Skibe er undtagne. Der gives Adgang til at kunne skride ind overfor fremmede Skibe paa dansk Territorium.

Det offentlige Tilsyn kan gribe ind i ethvert Forhold, hvoraf Skibets Sødygtighed eller Sikkerheden for Menneskeliv ombord er afhængig.

I Lovforslaget er indarbejdet saavel Lastelinie-loven som begge de gældende Tilsynslove med fornødne Tillempelser, endvidere de Bestemmelser fra Søloven, der naturligt hører hjemme her, samt endelig saadanne Bestemmelser om Tilsyn med Befordring af Passagerer, som overflødigggør et særligt Skibstilsyn for Udvandrer-skibe. Ved Reglerne for Bygning og Udstyr forbeholdes der Administrationen Frihed til at gruppede Skibene efter Art, Størrelse og Formaal og at fastsætte de nærmere Forskrifter paa Grundlag heraf. Passagerskibsbegrebet fastslaas ved Loven. Klassede Skibe gives der som hidtil en vis begunstiget Stilling, saaledes at Klassifikations-Selskabernes Tilsyn